

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΙ

ΤΟ ΛΕΞΙΚΟ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕΡΝΟΥ ΚΟΡΙΤΣΙΟΥ

(Το φίλι, ο χερές, το στόμα, η ώμορφια, η ζήλεια, το φέμμα)

ΦΙΛΙ-ΦΙΛΩ-ΦΙΛΑΚΙ. — Μία φορά, ρόθιαν έναν νεαρό καρδινάλιο του 1700, τον «Μοναίον» Ντι Λά Σουφιέρ, αν είνε άμαρτία το φίλι.

α. Πολλές φορές σε γάμο. "Άλλοτε, πάλι, σ' ένα άλλο...Ξενύχιασμα... Το πιο μοντέρνο χροσεντιζο τραγουδι είνε το «Στόμα Γουάιτσο», και φρεσιζά είνε το πιο όμορφο άλ' όλα, γιατί και την έκτέλεσί του τα φώτα σβήνουν από χαρμό σε χαρμό. Το γιατί, τώρα, είνε τσεζολονόητο.

δίνεται από μια όμορφη γυναίκα, μπορεί βέβαια να είνε άμαρτία, αλλά είνε από τις άμαρτίες εκείνες, που συγχωρούνται πολύ εύκολα. Μα όταν το φίλι δίνεται από μια άσχημη, δεν είνε άμαρτία, γιατί είνε, μα την αλήθεια, μια από τις πιο σκληρές και τις πιο άνοητες τρωπίες.

Τον χροσεντιζισμό των διαφόρων χορών μας τον έχουν δώσει οι διάσημοι συγγραφέες της έποχής μας. Μωρίς Ντεκομπρά : «Το σλόου είνε ένας αισθηματικός περιπάτος με τον ίδιο τον έρωτά σου». Πώλ Μαρχκερίτ : «Το βάλς είνε μια έρωτική εξομολόγηση σε τρεις χρόνους». Μαρσέλ Πρεβώ : «Το ταγκό είνε ένα παθητικό κλάμα στην άγκαλιά του άγαπημένου μας προσώπιου». Μωρίς Ντοναί : «Το φόξ είνε η τρελλή άρχη μιας έρωτικής περιπέτειας».

Ο Βολταίρος, πάλι, όταν ρωτήθηκε τι διαφορά έπαίρει ανάμεσα στο φίλι που δίνει γυναίκες στη θεία του και στο φίλι που δίνει στην αγαπημένη του, απάντησε με το συνηθισμένο ερώτημα χαμόγελο του :

Ποιν άσχημα να χροσεντιζε, μην παραλείπετε να ρωτήσετε τι χορό παίζει ή άσχημότερα, για να μην πάθετε έκαινο που έπαθε ο Οδύλλης Μπέρνι, εδω και λίγο χωρό. Έλεγαν ότι δεν ήξερε χορό κ' έτσι, ένα βράδι, μερικοί φίλοι του, τον άναγκασαν να χορέψει με μια όμορφη μεροπούλα. "Όταν, λοιπόν, τελείωσε ο χορός, οι φίλοι του έτρεξαν άμεσα κοντά στην ντίνα του :

—Έίπαλα μπορεί ναίνεις ν' άρθετε τη χείρα σας να χορεύοντα άκίνητα. "Όταν όμως φιλάτε την αγαπημένη σας, δεν μπορείτε...

—Λοιπόν, ξέρετε χορό ο Γουά ; την ρόθιαν.

Τα φίλια είνε πολλών ειδών. Έχουμε το Γαλλικό φίλι, το Άγγλικό, το Ίσπανικό, το Ρωσικό και το φίλι κ'ά λά κόξ. Το Γαλλικό φίλι είνε το πιο τραγουδι άλ' όλα. Το Άγγλικό είνε δειλό, άδύσιο, ντροπαλό, και συνεπώς δίχως μεγάλο θέληρητο. Το Ίσπανικό είνε επαινέδιο, γιατί ματώνουν σφαιδόν πάντοτε τα χείλη. Το Ρωσικό έποδιαφείρεται σε δύο είδη : Στο Τσαρικό και στο Σοβιετικό. Το Τσαρικό φίλι είνε άπαλό, μελωδικό, βελούδινο. Το Σοβιετικό είνε άπότομο, άγριο, παρόμοιο.

—Ναι, τους απάντησε η όμορφη Άμερικανίδα. Χόρεψε πολύ όμορφα το βάλς, μα ή άσχημότερα έπαίξε ένα ταγκό...

Το φίλι κ'ά λά κόξ είνε μια τσελλή ιδιωνότητα των Βιεννέζων : Λιραρεί τόσο, όσο χρειάζεται να ψηφή ένα αγρό κ'ά λά κόξ. Μα όπως μπορεί να κρατήσει την άναστητο τον τόση ώρα, για να δώσει ένα τέτοιο φίλι, μπορεί θαμια να διατεσσει κ' άς άρρασαλιγκής ή ως σφουγγιμάξ ! Εκεί άλ' αυτά, έχουμε και τα χιμηματογορμικά φίλια. Τα χιμηματογορμικά φίλια είνε δύο ειδών : Έκείνο που βλέπετε στην όδον κ' έκείνο που βλέπετε δεξιά ή άριστερά σας, μέσα στην αίθουσα.

ΣΤΟΜΑ.—Το στόμα χροσάξεται για να φιλάει, ν' άναπνέουμε και να τρώμε. Πολλοί πιστεύουν ότι χροσάξεται και για να μιλάει. Μα, όπως λέει ο Πυθαγόρας, «...το μοναδικό σφάμα της φύσεως ήταν να δώση ένα στόμα στη γυναίκα για να μιλάει και δύο αυτά στον άνδρα για να την άκούση».

Τα χιμηματογορμικά φίλια της όδονς έποδιαφείροντα σε πολλές κατηγορίες. Κ' έτσι έχουμε : Το φίλι της Τζόν Κρόσφορντ : Έκείνο, δηλαδή, που άφηνει πάνω στο πρόσωπο το κόκκινο άποτόπισμα των χελιδνών. Το φίλι της Γκρότς Γράουλο : Έκείνο που δίνεται με κλειστά μάτια και με μια έκφραση πόνοου στο στόμα. Το φίλι της Τζόν Χάρλοου : Έκείνο που δίνεται μ' ένα σφιχτό, θερμό, άπελπισμένο άγκαλιάσιμα. Το φίλι της Λούις Βελέρ : Έκείνο που δίνεται με τα...δόντια. Το περίφημο φίλι του Κλάξ Γκίμπελ : Το λένε άσφραξικό, γιατί κόβει την άναστητο της γυναίκας. Το φίλι της Μαίη Γουέστ : Έκείνο που δίνεται με μισάνοχη χείλη και μ' έναν έρωτικό στεναγμό. Τέλος, το φίλι της Έλίας Λόου : Έκείνο που δίνεται στο...παιδί.

ΩΜΟΡΦΙΑ.—Δεν ξέχουμε άκόμα αν ίσάζει ή αν δεν ίσάζει η όμορφιά. Κάθε γυναίκα πιστεύει ότι είνε όμορφη. Και δεν έχει άδικο, γιατί ο Κάσανόβας λέει αυτόν : «Γιά τον άνδρα είνε ώμορφη όλες η γυναίκες που δεν άγάπησε άκόμην».

Το φίλημα μιας γυναίκας μέσα στο αυτοκίνητο, την ώρα που κρατάτε το τιμόνι, μπορεί να σας νά είνε διασεκιδιστικό και άκίνητο, είνε όμως πάντοτε μοιραίο για τους διαβάτες.

Κάθε λώξ έχει και μια ιδιαίτερη αντίληψη της όμορφιάς. Για τους Άγγλους, τότε μόνο είνε όμορφη μια γυναίκα, όταν φοράει σακάρια 47 πόνοου. Για τους Γάλλους, είνε όμορφη μια γυναίκα, όταν έχει μια μπιτοια πόξ τ' άπάνω, δύο ξανθές μπουλιές στους κροτάφους κ' ένα φιλήδονο σκουατάξ, βαμμένο σε σχήμα καρδιάς. Για τους Γερμανούς, μια γυναίκα είνε όμορφη, όταν τρώει κέντε άκάδες βούτυρο την έδομαδιά. Για τους Ίταλιούς, όταν τους ρωτήσουν το μάτι, άποξ λένε.

Το φίλημα μιας γυναίκας μέσα στο αυτοκίνητο, την ώρα που κρατάτε το τιμόνι, μπορεί να σας νά είνε διασεκιδιστικό και άκίνητο, είνε όμως πάντοτε μοιραίο για τους διαβάτες.

Να πορα και μια αγενή Σλαυική παροιμία : «Γυναίκα δίχως ώμορφιά, δεν είνε γυναίκα». Αν το μάθετε αυτό άλ' έτσι, θα σας θεωρούν ως άνθρωπο που ξέρετε από γυναίκες.

Το φίλια, από το φίλι, έχει την έξής διαφορά : Το φίλια μοιάζει μ' ένα μόνον άρεκτικό στρούδι, ενώ το φίλι με μια όλόκληρη ντουζίνα.

ΖΗΛΕΙΑ.—Ένα είδος κοινής λύσσας, που πάνοει τις γυναίκες όταν βλέπουν μια άλλη γυναίγη καλύτερα από αυτές. "Ο Σουκράτης Έλεξ μια μέρα σ' ένα μαθητή του :

Το φίλι, τέλος, Γαλλικά λέγεται μπιαξέ, Άγγλικά νιξ, Γερμανικά κός, Ίταλικά μάπτοιο.

—Μπορείς να πής σε μια γυναίκα τά πιο πικρά λόγια που μπορούν να προφέρουν τα χείλη σου, και να είσαι βέβαιος ότι θα σε συγχωρήσει. Μα μη της πής ποτέ ότι γνώρισε μια γυναίκα πιο ώμορφη από αυτήν, γιατί η γυναίκες ζηλεύουν και δεν θα σε συγχωρήσει ποτέ της !..

ΧΟΡΟΣ—ΧΟΡΕΥΩ.—Θά κη ν' άγκαλιάσης μια νέα και με την πρόφαση ότι περπατάς μαζί της με το χρόνο της κοσιαγής, να την ρωτήσης αν μπορείς να την σεναιδέσης στον χιμηματογορμικό ή να την πάς περίπατο με το αυτοκίνητο ή να πάρης το τσάι μαζί της στο σπίτι σου κλπ. Το μυστικό του χορού είνε να ξέρης να έσωφελήθεις από την άδικαία που σου παρουσιάζεται και να μη χύσης τη μιλά σου. Πρέπει, άποσπιδίστε, να μην χορεύατης άδικα. "Ο χορός καταλήγει πάντα σε κά-

ΨΕΜΜΑ.—Το αντίθετο της αλήθειας, λέει ο Λά Παλις. Τα ψέματα που λέμε έμεις είνε πάν-

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΟΙ

ΤΟ ΧΙΟΥΜΟΡ ΤΟΥ ΜΠΑΜΠΗ ΑΝΝΙΝΟΥ

Μερικά από τὰ μικρά άστεία του εσχατάς άπεθανόντος Έλληνας ευθυμογράφου. Ο Μπάμπης και η Σάρρα Μπερνάρ. Μία βραδέυεια ποιητική συλλογή του. «Τά δυο παράθυρα». Τι ετοιμάζε να έκδοση ο Άννινος. Το τελευταίο χαριτελογημμά του. Ο θάνατος του Μπαμπή Άννινου, κτλ. κτλ.

Ε το θάνατο του συγγραφέως Μπάμπη Άννινου, η Έλληνική λογοτεχνία και η Άθηναική κοινωνία έχασαν έναν από τους πιο συμπληρωτικούς αντιπροσώπους των. Για τὸ δραστηριότατο πνεύμα του Κεραλλίνου ευθυμογράφου, η έφημερίδες έχωσαν άρκετά. Προσθέτουμε κι' εμείς αρεατά, άγνωστα στον πολύ κόσμο, άστεία του και ανεκδοτά του.

Κάποτε έφτασε στὰς Άθήνας ένας Έπιτολιος Άλβανός απεσταλμένος, όνόματι Κεμάλ. Και ο Μπάμπης είπε : —Honni soit Kernal y pense !..

Είπε γνωστόν ότι τὸ έπαισιόγειο τῆς Γεωργίας είνε ένα από τὰ νεότερα έπαισιόγεια στή χώρα μας ήν άφώθησε ύστερα από πολλές έπισημοσσεισ και άναβολές. Οι διάφοροι πρωθυπουργοί όλο έπαισιόγειο την ίδεοσι του κι' όλο την ανέβαλαν. Τότε ο Μπάμπης έγραφε : «Τὸ θρuloóμeνoν και πάλιν νέον ύπουργοίον τῆς Γεωργίας είνε...μυθιστόρημα ήτις...Γεωργίας Σάνδης».

Προκειμένου κάποτε περί τῆς φορολογίας τὸν άπεφράσαντων Άθηνάων οικόπεδον, ο Μπάμπης Άννινος έπρότεινε να μείνουν τὰ οικόπεδα αὐτά άφορολόγητα, κἀπὼι κατήχησαν διά τὴν πόλιν μας είδη τῆς ...πρώτης μας άνάγκης» !..

Νά και μιά εἰδησις, γραμμένη από τὸν Μπάμπη, σχετιζή με τὴν όνομασία τὸν νέων αντιπολιτικῶν μας : «Κατέβηκεν εις Πειραιά τὸ νεοστί κατηχηθέν αντιπολιτικῶν «Σφενδόνη». Αίαν προσεχέσ θά διαταχθῆ νά έκτελεσῆ γυνάσιμα πετροπολέμου».

Όταν γινότανε μεγάλη συζητήσις άν έπρεπε ή όχι νά καθιερωθῆ τὸ σύστημα τὸν έζλογόν με εύρεσι περιφροσισ, ο Μπάμπης έγραφε ότι κάποτεσ πολιτευόμενος από τους έπιφανείσ, γνωστός για τὴν ποικιλομοδί φιλαργυρία του, είνε κεκηρηγμένoς υπὲρ τῆς Έθραϊας περιφροσισ.

Όταν ήρθεσ στην Άθήνα ή χωροταξία, ο Μπάμπης έρότησε (γιατὶ τὸ σύστημα τὸν Ήνωμένων Παγοπολείων και τὸν Ήνωμένων Βοιστανίον), νά ένωθούν και τὰ έπαρχοτα να στήν πρωτεύουσα χωροταξίαν και ν' άποτελέσουν ένα...Μονακό.

Ξένος περιηγητής επισκέπτεται τὸν Πειραιά, σὲ ήμέρες ποὺ εἶχαν σιδηβί άλλεπάλληλα φρόνοι. Ο Ξένος άποτινείται στον δεσμηνάτη του : —Και λέγεις ότι άδω είνε ο Πειραιεύς ; —Μάλισα, κνίε. —Κάνεις λάθος. Εγώ νομίζω ότι έδω είνε τὸ...Σφάξ.

Κατὰ τὴν τελευταία στὰς Άθinas περιουσία τῆς Σάρας Μπερνάρ, ο Μπάμπης έγραφε ότι ή μεγάλη ήθοποιός (ποὺ μας είχε θυμηθῆ γαμῆ παιά), εἰσπρόσφερε, στον τοῖς άλλοις, και διακόσιμα φράγκα υπὲρ τοῦ όμοιοπαθούς της κτρίον τοῦ πασιόγειον τὸν Οικονομικῶν, εκ σιασπιθίας... Γιατὶ από τότε τὸ κτρίον είχε κρηνηθῆ σαράβαλα...

Κατὰ τὸν μαζαορτή Άννινο, ή μεγάλη ξεδουραεισ κνίνοσ στην Έλλάδα σημαίνει ότι ή χώρα μας κπροοδίζει περτωδώς».

Για τὴν λαγροτήτητα μῆς Άθηναικής Άποκηρας, ο Μπάμπης έγραφε τὸν έξῆς διάλογο : «Η σύζυγος άποτινείται προς τὸν ίατρον, παρὰ τὴν κλίσην τοῦ άτα «όνγκυακία». Τὰ ψέμματα ποὺ λένε οι άλλοι είνε κάσυγχωρήρητα».

Από φίλοι δέν εἶχαν πῆ ποτέ τους ψέμματα. Μιά φορὰ, ο ένας άφησε τὴ γυναίκα του μόνη με τὸν άλλο. Γραφόντας διως άξιαρα στο σπίτι, τους είδε νά φιλιώνταν.

—Φίλησεσ τὴ γυναίκα μου ! τοῦ φώναζε τότε, ξεω φρενών. —Κάνεις λάθος ! τοῦ άπάντησε ο φίλος του. —Είνε ή πρώτη φορὰ ποὺ μοῦ λές ψέμματα ! Έκανε με πίκρα ο άπατημένος σφίγος. Κι' ο άλλος, για νά δικαιολογηθῆ, ψήθωσε : —Μά και σὺ πρώτη φορὰ μ' άφῆνης μόνο με τὴ γυναίκα σου ! Τὸ ψέμμα είνε εἰςάστομο. Υπαρχουν δυο διασκεδαστικῶν άνθρωποι από τους παραμυθολόγους ; Μοιάζει όμως με πωροτέχημα : Θαικόνη, με σβῆνει πολύ γρήγορα, ένω ή αλήθεια είνε σαν τὸ φάισορο : Λάμπει μέσα στο σκοτάδι. ΟΥΓΙ-ΛΑΙΑΜ KENNETHY

σθενοῦς : >—Πὸς σὰς φαίνεται, γιατίε ; >Ο ίατροῦς : >—Η θέσις του είνε σοβαρά, αλλά δέν μπορῶ άκόμη νά διαγνώσω άν έχη πλευριτιδα ή... Άποκηρας.

Και άλλος διάλογος τοῦ ανεξαντήτου Μπάμπη, στο ίδιο θέμα : —Έγανε έρωας για τὴς γιορτές τῆς Άποκηρας ; —Έγινε, βέβαια. —Και πόσα συνάχησαν ; —Συνάχησαν πνευητα μιλάδες Άθηνάιοι στην έδων Σταδίου. —Και τὸν έρωαν τί τὸν έκανε ; —Έρωαν τὸν τάφον...τῆς εσομίας.

Νό τώρα κι' ένα κομμάτι από ευθυμογράφημα τοῦ Άννινου, ποὺ σκετρίσε τὸν τότε έπισκεφθέντα τὸς Άθήνας Άγγλο νοσοκόμη Μπίσοπ. Ο Μπάμπης έποκέτασε τὸν νοσοκόμη στο ξενοδοχείο τῆς Μεγάλης Βρετανίας :

«...—Κύριε, τοῦ είπα άμα είσαθεν. Ήκουσα ότι είσθε ίκανός να εἰσάκετε χαμένα ή κρημένα πράγματα. Έχασα χτες τὸ βράδυ μια παρτίδα σκακιῆ εις τὸ κρησειόν Μπορετε να μοῦ τὴν βρῆτε ; Ο Μπίσοπ με έκπρόσθε με άπορη.

—Σέβρα τί σκετρίσε, έρηκολόγος άπαράφη. Σκετρίσετε να βρῆτε αὐτὸ το σκακιῆ και να μοῦ τὸ δώσετε στα μουστά. Άλλα προτίετα να μη τὸ κάμειτε αὐτὸ, κύριε Μπίσοπ, γιατί θα σὰς κάμω να ρυτίετε από τὴν μπίσιωσά-πάρτα. —Κύριε, άνέκριθε ο νοσοκόμη, έχασα πλέον τὴν ύπομνην μου !.. —Προσπαθήσατε να τὴν βρῆτε κι' αὐτῆ !.. Κάπου έδω μέσα θα είνε. Ο Μπίσοπ ήρθενοσ τὸ δυο έντός τοῦ δωματίου και εἰρήκε μίαν γουβῆν ράβδον εις τὴν γωνία. —Ράβδος έν γωνία, άρα θα μοῦ τὴν βρῆθῆ... έσυλλογίσθησ και έτράπην εις φυγήν...»

Στὴν νεότητι του ο Μπάμπης Άννινος έγραφε και ποιήματα. Μία συλλογή του, ιαλισα, τὸ «Αιωνιγές», εδραδεθησ στον Βοιστανίω διαγωνισμῶ τοῦ 1871. Αργότερα, έγραφε σατιρικῶ ποιήματα, ποὺ τὰ εἰδηροσισεσ στον «Ασμοδαίος». Παραθέτουμε τὸ άκόλουθο :

ΤΑ ΔΥΟ ΠΑΡΑΘΥΡΑ

Από παράθυρα βρεθῆκαν άντικρό, σπολινοσ με μπριό- μπιό γεμάτη χαρῆ, στίνα καθίστα περίκομη μικρή, στ' έλαο νάο και άραιο παλληκῆτι. Αν τα στίματα σπαίνου, δέν μιλου, μα τα μάτια και τὸν δυο όλο μιλου, και θακροῦσ και φιλοῦσ και γελοῦσ, και γυροῦσ την άγάπη τους να ποῖε ! Κι' σκενάει, σαν κντὰ τὸν κορῶ ποῖο, κι' όλο λέει ή γλυκύτητα παρῆνα : «Αχ, σέ μου, τα παράθυρα τα δυο δέν μποροῦε μια στιγμή να γίνουε ένα !»

Ο Μπάμπης Άννινος

Από ένα «Προγνωστικόν τοῦ έτους 1909», τοῦ Άννίνου :

«ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.—Ψυχος θρικό έπικρατεῖ εις τὴν πόλιν μας. Θάνατοι πολλοί εκ φρέως σμαθάνων, εἰσάκεται δε κερκός εις τὴν δρόν Σταδίου ένας άγγελος και ο θάνατος του άποκρίεται εις έν βέλαιον τοῦ Ψυχροῦ, τὸ έπιση άγγισε κατά λάθος. Όλα τα πτηνά το Ζωολογικῶ Κήπου μεταβάλλονται εις παγάνια. Ο Διευθυντής του κ. Γερμανός έγειρει άγωγήν άποζημιωσικῶ κατά τοῦ Άρειου...Πά γ ο !

ΙΟΥΝΙΟΣ.—Αρχίζου τα θερνά θέατρα. Περίερκος τοκετός λαμείνει γάρον εις τὸ Μαυετρικον. Τὸ βρέφος εἰλήθη εκ τῆς κοιλίας τῆς μητρός του κρητόν εις τὴν χεира μίαν θαερικὴν έπιθεωρησιν, τὴν όποιαν είχε γραφει κατά τὸ διάστημα τῆς κυοφορίας !..

ΙΟΥΛΙΟΣ.—Οι Βουλευται Λακεδαιμόνιος θέτουσ εις τὸν κ. πρωθυπουργόν κατηγορηματικῶς τὸ δίλημμα περί τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου 2 πάρτης : «Η τὰν ή πῆ τὰν». Ο κ. Θεοτοκίσ άπανατ : «Έπειτα νί...»

Ο γράφον τῆς σημειώσεως αὐτῆς γυροῖσε ότι ο αληθινότερος συγγραφεύς είχε έτοιμο ένα θαυμασιό κοινωνικό μοναχαστικό δράμα, ποὺ εἰσαγέτασε να τὸ δώσει σ' έναν από τους καλύτεροσ Άθηνάιοκῶ θιάσοσ. Έπίσης συνέγραφε ιστορικῶ μονογραφία για τὸν πορφυρο έξιστο Κεραλλινική θαλασσοπόο Γεράζη, ποὺ έγινε και αντιπαισιεύς τοῦ Σιμῶ. Ο Άννινος έγραφε τὴ βιογραφία τοῦ Γεράζη με βίαι νέεσ, άγνωστεσ πηγές.

Τὸ πνεύμα τοῦ Μπάμπη Άννινου διατηροῖθη άξιαίο ως στις τελευταίους στιγμῆς. Και τὸ τελευταίο του άστείο είνε τὸ άκόλουθο. Τὴν παραμονή τοῦ θανάτου του, τὰ παιδιὰ του και οι άλλοι συγγενεῖς του είχαν συγκεντρωθῆ γύρω από τὸν κρηβάτι του και φυσικά είχαν περιβύτη όρη. Και ο Μπάμπης, εκ μετ σιγμῆ, είπε :

—Ε, τί παρτίστανουμε τώρα ; Τὴν Κοίμησι τῆς Θεοτόκουσ ; Κι' έτσι ο άβημτος ευθυμολόγος έδοσε με τὸ χουμόλο στο στίμα. Ο ΠΑΛΑΙΟΣ